

se, hvordan de ting virker. Det er jo netop også den forebyggende indsats, der bliver forbedret med strukturreformen. Det er en reform, som Socialdemokratiet måske ikke har støttet hjertet, men det er netop et af de områder, hvor jeg synes det havde været meget fint, hvis Socialdemokratiet også havde støttet, for det handler jo også om, at vi skal hindre nogle genindlæggelser af de medicinske patienter og så vidt muligt nå frem til, at de slet ikke skal indlægges, fordi det, de fejler, bliver taget i opløbet.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Charlotte Fischer (RV):

Det Radikale Venstre kan heller ikke støtte forslaget, som det foreligger, men det skyldes ikke, at vi ikke er enige i hensigten med forslaget. Der er problemer, når det gælder de medicinske patienter, og vi ved godt, at der er tale om underbemanding, overbelægning, skiftende personale osv.

For os er hovedargumentet for ikke at støtte forslaget først og fremmest timingen. Vi har for ganske få minutter siden her i Folketinget stemt ja til sundhedsloven, som danner grundlag for den store sundhedsreform, hvor fem regioner nu overtager ansvaret og kommunerne får en meget større rolle på sundhedsområdet. Derfor synes jeg, at når både vi og Socialdemokraterne støtter denne grundlæggende nye struktur på sundhedsområdet, hvor kommunerne får en langt mere central rolle, ville det være en mærkelig ting at vedtage en handlingsplan for medicinske patienter nu. Bl.a. er kommunerne jo tiltænkt en langt stærkere rolle i den sundhedsfremmende indsats i ældreplejen, og jeg vil gerne se, hvordan det virker, før jeg gør noget yderligere.

Vi ved godt, at hele finansieringsdelen er et stort spørgsmål. Hvilken indflydelse kommer den til at få? Men vi er nødt til at have tillid til, at regionerne og kommunerne kan løse opgaven, og i hvert fald indledningsvis er vi nødt til at have tiltro til, at denne sundhedsreform vil føre nogle gevinster med sig, også på dette område.

Så vil jeg sige også angående hele spørgsmålet om nationale handlingsplaner, at vi måske har det lidt sådan, at man grundlæggende skal passe på med ikke at overforbruge det redskab. Vi synes, det har været et fint og effektivt middel på kræft- og hjerteområdet – det har vi jo kunnet

konstatere – men i hvert fald er det en helt overordnet overvejelse, hvor mange detaljerede handlingsplaner man skal have, for i det øjeblik man laver handlingsplaner, frarøver man jo også regionerne og kommunerne muligheden for selv at tilrettelægge en indsats.

Det kan blive nødvendigt at lave handlingsplaner; men vi vil godt give regionerne og kommunerne chancen for at løse problemet, og så tager vi meget gerne spørgsmålet op igen, hvis det viser sig, at vi fortsat står med problemer på området. Men i denne omgang bliver det en afvisning.

Kl. 20.35

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Der er vist ikke flere, der har bedt om ordet, men vi venter lige lidt med at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 34 (S, SF og EL) stemte for, 66 (V, DF, KF og RV) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

44) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunale madordninger.

Af Pia Kristensen (DF) m.fl.

(FremSAT 1/4 2005. Første behandling 12/5 2005. Betænkning 9/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tina Petersen (DF):

Da vores ordfører er sygefraværende i dag, fremfører jeg hendes tale:

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget mener, det er påkrævet at gennemføre en lands-

dækkende undersøgelse, der tager fat om en række centrale problemer, der vedrører den kommunale madordning. Det er vigtigt at understrege, at mange kommuner tilbyder en god madordning med sund og nærende mad i høj kvalitet og til rimelige priser, så man kan ikke generelt sige, at standarden i landets kommuner er for ringe. Men både kvaliteten af maden og det sociale samvær ved deltagelse og tilberedning varierer meget fra kommune til kommune.

Der har med rette i de seneste år været kritik af de kommunale madordninger; en kritik, der er kommet fra de ældre selv, fra de pårørende og fra ældrerådene. Dansk Folkeparti mener, at kommunerne skal se de ældres kost som en vigtig del af det forebyggende arbejde, og med i strukturreformen er netop det centrale element, at kommunerne i fremtiden har ansvaret for at forebygge. Madordningerne skal derfor vurderes i dette perspektiv.

Mange ældre er underernærede, hvilket fører til hyppige indlæggelser, som bestemt ikke er befordrende for de ældre mennesker. Ældre klager over, at den udbragte mad undertiden er kedelig, farveløs og ikke mindst smagløs. De store centralkøkkener og den lange transport af maden er efter Dansk Folkepartis mening en medvirkende årsag til, at mange ældre er undervægtige og hurtigt kommer til at lide af sygdomme, idet immunforsvaret nedbrydes. Socialt samvær og selskab befordrer appetitten og styrker dermed også helbredet og livskvaliteten, og derfor skal der lægges vægt på det sociale, både ved tilberedelse af måltidet og ved spisningen. I udlandet er der foretaget undersøgelser, som fremhæver disse vigtige og elementære ting.

Kl. 20.40

Priserne for måltiderne varierer meget fra kommune til kommune. For mennesker i arbejde kan det være uinteressant, om madordningen koster pensionisterne 30 kr. eller 60 kr. om dagen, men i virkeligheden i pensionistens verden er dette et særdeles vigtigt perspektiv. Derfor mener Dansk Folkeparti, at den kommunale mad skal være til at betale. Prisniveauet kan selvfølgelig diskuteres.

Ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget udtalte så vel ministeren som flere ordførere kritik af den del af beslutningsforslaget, der omhandler den centrale fastlæggelse af en maksimalpris for den kommunale madordning, og dette var en væsentlig årsag til, at partierne ikke kunne støtte beslutningsforslaget. Dansk Folkeparti må erkende, at det er trist, at der ikke kan

skabes et flertal for vores beslutningsforslag, men det er positivt, at socialministeren klart har tilkendegivet, at hun støtter intentionerne i beslutningsforslaget.

Dansk Folkeparti ser frem til, at socialministeren vil søge satspuljens opbakning til en igangsættelse af en større undersøgelse af denne kommunale madserviceordning, som kan af-dække, hvilke problemstillinger der gør sig gældende i forbindelse med den kommunale mad-service samt belyse, hvilke problemstillinger der allerede er sat fokus på i indretningen af madordningen ifølge de spørgsmål og svar, som er optrykt i betænkningen.

Formanden:

Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Når man kender Enhedslistens politik og man har hørt det, der lige er sagt, ville alle tro, at Enhedslisten stemte for forslaget. Men det gør vi ikke, for det er sådan, at der ikke er brug for undersøgelser. Der er brug for flere penge. Det er jo det, der er problemet ude i kommunerne: de har ikke penge nok til at give de ældre en ordentlig omsorg.

Problemet er, at Dansk Folkeparti, der står her og taler så pænt om de ældre, konsekvent stemmer for de budgetter, som regeringen fremlægger, og som giver kommunerne en så stram økonomi, at de ikke har råd til at gøre det ordentligt for de ældre og for børnene dér, hvor kommunerne har ansvaret for velfærden. Det er jo det, der er problemet, og Dansk Folkeparti støtter regeringens økonomiske politik, der holder kommunerne i så stramme økonomiske rammer, at de ikke kan løse deres opgaver ordentligt nok.

Så må jeg sige, at når man kommer og siger, at man vil tage penge fra satspuljen til at lave en undersøgelse for at dokumentere noget, vi ved i forvejen, nemlig at det ikke er godt nok, bliver det jo helt grotesk. Satspuljen har man jo taget fra pensionisterne selv. Satspuljen består jo af penge, som er taget fra dem, der har mindst – mennesker på overførselsindkomst, pension, dagpenge, bistandshjælp – alle dem, der har brug for penge, fordi de ikke har ret meget. Det er fra dem, satspuljen tager lidt hvert eneste år med hjælp fra Dansk Folkeparti.

I stedet for at bruge de penge, man tager fra de ældre, til at give dem noget ordentlig mad, vil man bruge dem til at lave en komplet over-

flødigt undersøgelse, og det kan vi altså ikke støtte.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det bliver jo meget loyalt gengivet af Dansk Folkepartis ordfører, at vi fra regeringens side støtter intentionen med dette beslutningsforslag. Jeg synes, der er nogle gode toner i det om at sætte fokus på maden, og som det ganske rigtigt blev gengivet, er mit ønske, at vi iværksætter en undersøgelse på området for netop at få afdækket, hvad det er for nogle problemstillinger, der gør sig gældende, og hvordan vi kan gøre en bedre indsats på området. Det er helt korrekt, at jeg vil søge opbakning hos satspuljepartierne med henblik på, at vi kan iværksætte en sådan undersøgelse, som der jo har været bred opbakning til i forbindelse med førstebehandlingen.

Når regeringen så ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag, skyldes det, at der er et forslag om, at der skal fastsættes maksimalpriser for de kommunale madordninger, og det mener jeg ikke vil være hensigtsmæssigt. Det er nu engang kommunernes opgave selv at fastlægge ældrepolitikken lokalt, herunder fastlægge serviceniveauet i den enkelte kommune.

Kl. 20.45

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det var et interessant spørgsmål, hr. Frank Aaen stillede. Det nåede ministeren ikke at svare på i den taletid, hun har til rådighed, så jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke er enig med hr. Frank Aaen i, at det, der er det store kerneproblem for kommunerne, er, at der ikke er økonomi nok til at sikre de ældre en ordentlig omsorg og dermed også en ordentlig og sund kost.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, det er jeg ikke enig i. Det er først og fremmest lokalt, man tilrettelægger serviceniveauet og finder ud af, hvad der skal til i den kommunale madordning.

Men jeg mener, der er brug for at få iværksat en undersøgelse for at finde ud af, hvad det er for nogle aspekter, der gør sig gældende med hensyn til, hvordan man organiserer det, og hvordan man kan tage mere hensyn til måltidskvaliteten, næringsindholdet og det sociale samvær. Der er en række ting, som jeg synes er vigtige

ge at sætte fokus på, og det er også derfor, jeg gerne vil tage initiativ til undersøgelsen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen nu bliver det da endnu mere grotesk, for hvis man skal lave en undersøgelse og få dokumenteret det, man ved i forvejen, og ministeren er enig i det, bliver presset på kommunernes økonomi jo endnu højere, for sund mad og social tilrettelæggelse kræver jo endnu flere ressourcer.

Derfor er det logiske spørgsmål: Nu har man jo glemt at tage stilling til det i forbindelse med kommuneaftalerne, men vil socialministeren lægge an til, at kommunerne får tilført ekstra ressourcer til næste år, så det kan sikres, at de ældre får en ordentlig omsorg og dermed også en ordentlig og sund kost?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu ved jeg ikke, om hr. Ole Sohn ved mere, end jeg gør, men jeg har i hvert fald brug for at få mere at vide om, hvad det lige præcis er for en indsats, der skal til for at få fokus på den rigtige mad, den rigtige måde at servere maden på og hvad det ellers er, der skal til.

Jeg synes, det er vigtigt at få afdækket forholdene for at finde ud af, hvad det lige præcis er, der skal til for at forbedre alle forholdene omkring mad til de ældre, og formålet med undersøgelsen er jo netop at få afdækket, hvad den rigtige indsats er. Det er ikke for at få bekræftet, at noget kunne være bedre, end det er i dag, men det er for at få belyst de forskellige aspekter, så vi også er sikre på, at det, vi sætter ind med, er det rigtige.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg vil over for socialministeren henvise til, at da sagen blev behandlet sidst, bragte Dansk Folkeparti spørgsmålet om maksimalprisen frem, og vi gav meget udtrykkeligt udtryk for, at vi var til at forhandle med om maksimalprisen. Det er vi og har også været det hele vejen igennem her.

Jeg vil også lige sige til hr. Frank Aaen, at det jo er kommunerne, der afvejer og vurderer, hvor de vil placere pengene. Vi har været med til at sætte flere penge af til de ældre, så det er en vurderingssag ude i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er nærmest, fordi socialministeren også var inde på det, som andre ministre tidligere har været inde på i dag, nemlig at man godt kan støtte intentionerne bag forslaget og synes, det er et rigtig godt forslag, men man synes lige, der mangler lidt her og mangler lidt der.

Jeg vil spørge socialministeren, om socialministeren på regeringens vegne kan love, at man bruger sommerferien til at overveje, om det ikke snart var på tide, når man nu godt kan støtte de fleste elementer i forskellige forslag – vi kunne jo ikke få justitsministeren herop for – at man står ved det, man siger om, at man godt kan støtte intentionerne. Man synes, det er rigtig, men alligevel snak, snak, snak. Hvorfor så ikke støtte forslagene? Hvorfor ikke få rent mel i posen? Det kunne vi snart godt tænke os at se fra regeringens side, og jeg ville gerne have, at socialministeren kunne bekræfte, at hele regeringen går hjem og bruger sommerferien til at tænke over det.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan oplyse hr. Christian H. Hansen om, at det har vi ikke brug for sommerferien til at tænke over. Men hr. Christian H. Hansen må have glemt at høre efter alt, hvad der er blevet sagt i denne debat.

Jeg begrundede netop regeringens afvisning af beslutningsforslaget med, at det indeholder et krav om, at der skal indføres maksimalpriser i de kommunale madordninger, hvilket jeg ikke synes er rigtigt. Jeg synes, det er en kommunal opgave. Det er kommunen, der fastlægger serviceniveauet, så der er en meget klar begrundelse fra regeringens side for, hvorfor vi ikke kan stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 20.50

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil egentlig meget gerne spørge ministeren: Tror ministeren virkelig, at man ude i kommunerne ikke ved, hvad sund mad handler om, og at man ikke ved, hvad de ældre har brug for? Hvad er årsagen til den mistillid til kommunerne? Nu har vi i lang tid hørt om, hvor stor tillid man har til kommunerne, og her står man sådan set og siger til kommunerne: I ved faktisk ikke, hvad det er for noget mad, de ældre skal have, så nu sætter vi en undersøgelse i gang. Kommu-

nerne ved da godt, hvad det er for noget mad, der er brug for, de har bare ikke midlerne til at give de ældre den mad, som de godt ved de ældre har brug for.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal gerne gentage, hvad formålet med undersøgelsen er: at vi får belyst de forskellige aspekter omkring den måde, man organiserer det på, og omkring de forskellige ting, der spiller ind i forbindelse med maden og de ældres situation, herunder de sociale forhold m.v. Jeg tror, det er vigtigt at få fokus på: Hvordan gør man det på en rigtig god måde? Hvordan gør man det mest hensigtsmæssigt? Det er vigtigt at finde eksempler på, at det lykkes rigtig godt i kommunerne, og det er undersøgelsens formål.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Spørgsmålet er: Tror ministeren virkelig ikke, at kommunerne er i stand til at tale med hinanden, og at kommunerne er i stand til at finde ud af: Hvor er der nogle gode eksempler? Hvor bliver der gjort noget ordentligt? Og hvordan tilrettelægger man madordningerne, så de ældre får ordentlig mad? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad grunden er til den kolossale mistillid til kommunernes muligheder for at organisere noget så simpelt som madordninger til ældre.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg forstår slet ikke hr. Kamal Qureshis fortolkning af, hvad jeg tidligere har sagt, for jeg understregede netop, at for regeringen er det vigtigt, at det er et kommunalt serviceområde; det er kommunen, der fastlægger sit serviceniveau på området, og det er kommunen, der finder ud af, hvordan madordningerne skal være.

Men jeg mener, at der er nogle problemer på området, og jeg mener også, det kunne være bedre. Det tror jeg også jeg hørte hr. Ole Sohn give udtryk for, og jeg synes, det er vigtigt at få afdækket: Hvad er det lige præcis, der skal til, for at man får den bedste kommunale madordning på området? Men vi vender tilbage til en drøftelse af det, i og med at jeg har bekendtgjort, at jeg vil søge satspuljepartiernes opbakning til, at vi får sat fokus på området.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Efter planen er det nu den sidste afstemning i afstemningen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 14 (DF) stemte for, 89 (V, S, KF, RV, SF og EL) imod.

Den sidste sag på dagsordenen var:

45) Anden behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Præmiering af ekstra praktikpladser og udbetaling af ydelser til elever i erhvervsuddannelse plus).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 10/6 2005. Første behandling 14/6 2005. Betænkning 15/6 2005).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 17. juni 2005, kl. 9.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.54